

[Breckmann]

for. Landsstyrets lallende holdning under Tummas Arabos motto, at vi må bøje os for kreditorernes krav, har ført til en udblødning af vor økonomi og har næsten fuldt ud dækket de kreditorer, som ikke bærer deres del af risikobelåningen i 1980'erne.

Vækker det ikke undren, at der siden i fjor er hensat, afskrevet og lånt i alt 5 mia. kr. til den færøske økonomis banksektor? Færøerne har som bekendt kun et disponibelt BNP på 5 mia. kr. årligt, men samtidig med, at vi har lånt 5 mia. kr., er vor udlandsgæld kun faldet 700 mio. kr. eller en syvendedel af disse hensættelser og står stadig på næsten 8 mia. kr.

Hvor bliver de penge af, som Danmark bevilger Færøerne i krisehjælp, bliver jeg ofte spurgt hernede. Ja, det kan man sagtens spørge om, men man er næsten nødt til at svare, at det nytter intet at give en patient den ene blodtransfusion efter den anden, hvis man ikke standser blødningen først. Hullerne er i landskassen, som lækker 500 mio. kr. i budgetunderskud årligt, og den nu monopoliserede bank for Færøerne, som rager landskassens danske kriselån til sig og sender dem direkte tilbage til Danmark, hvor de fyldes i dårlige lånehuller hos Den Danske Bank og kreditforingerne.

Og ofrene for denne lånepolitik er de færøske skatteydere, som får alle de danske kriselån bundet som gældens møllesten om halsen, hidtil i alt ca. 5,7 mia. kr. inklusive kommunernes gæld.

Jeg henstiller til regeringen om at gribe ind og fjerne Richard Mikkelsens bankregime fra Færøerne. Denne danske bankjuntas opførsel imod Færøerne minder mest om lignelsen i Mattæusevangeliet, hvor den ene gældbundne tjener får sine 100.000 talenter – der svarer til titals millioner i dagspriser – eftergivet af sin herre, men som smider sin egen skyldner i gælds fængsel for usle 10 dinarer – svarende til en halvtreds i dag.

Som jeg har forudsagt gang på gang fra Folketingets talerstol og på skrift: Hvis landsstyre og regering ikke ændrer forudsætningerne for Færøernes tiltagende krise, kan den kun blive værre. Jeg påpegede, at landsstyret igen og igen ville bede om flere hundrede millioner kroner i kriselån. Jeg spåede sidste vinter, at først ville bankernes fjerde prioritet i boligmassen blive hensat til afskrivning. Dernæst

ville den offentligt støttede huslånefond med 800 mio. kr. i tredje prioritet blive truet, og jeg advarede endda om, at første prioritet, som sparekasserne sidder med, kommer til at stå for skud og bliver nedvurderet, da fraflytningen har gjort store dele af Færøernes boligmasse værdiløs i handel ogandel.

Husker man de advarsler – de enten er gået eller vil gå i opfyldelse – eller fortsætter man med at skubbe virkeligheden fra sig og stædigt holde fast på vrangforestillingerne? Nægter man stadig at ændre de forudsætninger, der har ført Færøerne i uføre og gør, at krisen forværres, nemlig ikke kun gældsætningen, men det store offentlige forbrug på Færøerne?

Klodsetheden, hvormed man hjemme og her forsøger at løse vore problemer, har blandt nogle færingers avlet en teori om sammensværgelse, en teori om, at stærke kræfter bevidst forsøger at afmagte og affolke Færøerne, så der hverken er politisk vilje eller befolkningsgrundlag tilbage på Færøerne, hvis olieudvindingen bliver aktuel om nogle år. Så ejer danske interessekræfter eller EF Færøernes undergrund og naturrigdomme. Dette er endnu ikke min personlige overbevisning, men mange færingers fristes til at have den.

Finanstilsynet mødte i fjor op på Færøerne med krav, der væltede Sjóvinnubankin, mens Föroya Banki slap med en håndsækning fra Den Danske Bank, der lovede fuld støtte. Senere sprang Den Danske Bank fra sit ansvar over for det færøske samfund, som man havde tjent mange penge på og stadig indkasserer mange penge fra. Jeg anbefaler, at Den Danske Banks salg af Föroya Bankis aktier til landsstyret grundigt undersøges af en kompetent kommission for at stadfæste, om Finanstilsynet har vurderet Föroya Bankis aktieværdi for højt og dermed skabt falske præmisser for salget.

Det, der skete på 1980'ernes lånemarked, var på mange måder lasteligt. Men det, der er foregået efter 6. oktober i fjor, især det, der er sket i sommer, er forkasteligt. Milliarder af færøske skatteborgergaranterede lån fra Danmark gennem landsstyret og til de færøske banker har ikke fået tid til at blive lunkne på Færøerne, før de tilbagesendes til danske kreditorer. Det har drænet og på ny gældbundet den færøske økonomi for milliarder. Lige siden begyndelsen af dette år har undskyldning-